

udenfor Bestemmelserne om Tillæg i deres Løn gennem den foreslaaede Sædberegning.

Den øvrige Anvendelse af Systemet er den samme, som er bragt i Anvendelse i Loven af 12te Januar 1858, og behøver saaledes ingen særlig Motivering.

Hvorledes der skal forholdes med Lønning til Embedsmænd, som midlertidig ansættes i et høiere Embede, har der ikke hidtil været truffet almindelige Bestemmelser om, og Udvalget har derfor fremsat Forslag sigtende til en hensigtsmæssig Ordning af dette Forhold.

Med Hensyn til de til de enkelte SS stillede Ændringsforslag bemærkes:

ad § 1.

Den i § 1 anden Paasus foreslaaede nye Embedspost har Udvalget anseet for oversflødig og kan derfor ikke tilraade den.

Samme Paragraphs tredje Stykke foreslaaes at udgaae, da det, saalænge Statskassen maa give Tilskud til de høiere Underviisningsanstalter, ikke har nogen virkelig Betydning, om den paagældende Udgift afholdes af Anstaltens egne Midler eller af Statskassen. Naar Statskassen afholder den, vil Tilskudet til Anstalterne kunne blive saameget ringere.

ad § 2.

Udvalget har fundet den her i b og c foreslaaede Ordning, hvorefter de nærværende Fuldmægtige og Cancellister skulle forandres til Expeditionsscretairer og Expedienter, mindre hensigtsmæssig. Den til Affattelsen af nye Gagebestemmelser nedsatte Commission har med Rette gjort opmærksom paa, at Fuldmægtigposterne i flere Contoirer ere af stor Vigtighed, idet Contoircheferne nødvendig maae have Medhjælpere, der kunne overtage endeel af de vigtigste dem paahvilende Forretninger, nemlig at gennemgaae og for Ministeren eller Departementschefen at foredrage de indkomne Sager, og at indestaae for Expeditionernes rigtige Udfærdigelse i Overensstemmelse med de afgivne Resolutioner, og selv i de Contoirer, hvor saa vigtige Forretninger ikke overdrages Fuldmægtigen, maa man dog ønske, at der findes

Embedsmænd, som kunne udføre Contoirchefens Forretninger i dennes lovlige Forsald, og derved kunne dannes til Ansættelse i de høiere Stillinger. Udvalget foreslaaer af disse Grunde Fuldmægtigklassen beholdt som faste Embeder. Derimod kunne Cancellistposterne formeentlig inddrages som kongelige Embeder, og det Beløb, der udfordres til deres Gagering, opføres under de runde Summer, som i § 6 stilles til Ministeriernes Raadighed.

§ 3 foreslaaes at udgaae paa Grund af Archivvæsenets forventede Omorganisation.

De runde Summer i § 6 maae forhøies med Lønninger til de Poster, der inddrages som faste Embeder efter Forslaget til § 2 b. og c., nemlig for Indenrigsministeriet:

3 Poster à 700 Rd.

For Justitsministeriet:

2 Poster à 700 Rd.

For Cultusministeriet:

2 Poster à 700 Rd.

For Revisionsdepartementet:

4 Poster à 700 Rd.

og til Udgift for Revisionen af de høiere Underviisningsanstalters særlige Fonds 500 Rd.

De Embedsmænd, der allerede have en saadan Gage, som efter nærværende Lov fastsættes for deres Embeder, kan man ikke finde Grund til at tillægge nogen yderligere Forhøielse, og Udvalget fraraader derfor Antagelsen af § 7.

Da det maa ansees ønskeligt, at Loven, naar den har været bragt i Anvendelse i nogen Tid, underkastes en fornyet Prøvelse, hvorved den vundne Erfaring kan komme til Nytte, saa foreslaaes, at den 5 Aar efter dens Udstedelse revideres.